

Kulturleder
Bente-Lill Dankertsen
Tlf. 476 09 921
E-post: bld@ht.noJournalist
Tom Inge Andersen
Tlf. 476 09 931
E-post: tia@ht.noJournalist
Borge Hoseth
Tlf. 950 74 492
E-post: bho@ht.no

TIL SETTET: Søndag kveld kom Ola Bremnes til Lumsk videoinnspilingssett i Trondheim. Stine Mari Langstrand (til høyre) var da stylet på en annen måte enn vi får se i Lumsk sin musikkvideo «Om hundrede aar er allting glemt». I kontrollrommet i bakgrunn sitter slagverker Vidar Berg.

Foto: Tom Inge Andersen

Hamsun i svart-hvitt

Å tonesette Hamsun-tekster er som å legge hodet på hoggestabben, men om hundre år er kanskje allting glemt?

I TRONDHEIM: TOM INGE ANDERSEN

Lumsk tør i alle fall. Det står det respekt av. Lumsk sin «Trolltind» var musikkvideoen jeg egentlig skulle ha vært med på for nærmere et år siden. Jeg hadde vært sjuk i tre dager med feber og influensa, og var sikker på at nå måtte det jo for all del slippe taket. På flybussen mot Evenes hostet jeg så voldsomt og snørret så jævlig at jeg antageligvis var en fare for mine medpassasjerer. Jeg måtte innse at slaget var tappt; det var bare å ta den samme bussen tilbake og plassere meg der jeg hørte hjemme. Under dyna.

Om hundrede aar er allting glemt

Så for ikke lenge siden, dukket denne meldinga opp i innboksen min: «Mandag 22. januar skal vi lage musikkvideo til en av låtan på vårres kommende plate «Det vilde kor». Låten hete «Om hundrede aar er allting glemt». På videoen skal vi ha med Ola Bremnes som kommer nedover på kvelden søndag 21, ellers e det mæ og siv-lena som skal være med. Videoen skal filmes i Trondheim. Æ huske fra sist når vi skulle filme «Trolltind» at dokker ville komme nedover. Så æ tenkte æ skulle invitere dokker hvis dokker har lyst å komme nu.»

Meldingen var fra Stine Mari Langstrand, vokalisten i rockgruppa Lumsk.

Ja, ok, dette skal vi selvfølgelig være med på, og denne gangen skal jeg ikke

bli sjuk. Jeg bestemte meg for å bestille flybillett nedover til barthebyen samme søndag som Ola Bremnes.

Kanskje ikke helt tilfeldig skulle vi havne på samme fly. Ola Bremnes dukket opp på Evenes noen minutter før avgang med noen aviser under armen. Jeg hilste på ham og sa at vi antakelig skulle på noenlunde samme ærend.

– Jasså, du skal spionere på oss, sa han med et glimt i øyet.

24 runder i bokseringen

Vel nede på Værnes, utrolige 20 minutter for tidlig - flykapteinen hadde annonsert over høytalerne at på grunn av medvind ville vi lande mye tidligere enn forventet - fikk jeg telefon fra Stine.

«Først var jeg blå, så ble jeg grønn, deretter gul»

Ola Bremnes

– Er du på Værnes? Hør her. Vidar (slagverkeren i Lumsk, red. anm.) skal hente Ola. Jeg skal gi beskjed om at du skal sitte på. Og så kommer dere begge hit. De fra produksjonsselskapet, ville visst treffe Ola Bremnes allerede i kveld.

– Det ser ut som om jeg skal kjøre med dere, sier jeg til Ola Bremnes.

– Ja, men flyet kom jo så tidlig. Vidar kommer nok ikke riktig ennå, sier han og kikker på klokka.

– Ja, da rekker jeg en røyk, sier jeg.

– Og jeg rekker en pølse, sier Ola Bremnes.

Etter en røyk, og etter at en selger hadde forsøkt å prakke på meg ett genialt trådløs bredbåndsdekningsopplegg, som hun måtte innrømme ikke hadde dekning i Harstad ennå, kom jeg i prat med Ola Bremnes igjen. Jeg kunne ikke unngå å legge merke til at han var litt gul under det ene øyet, og hadde et lite sår i panna.

STYLING 1: Styling må til før musikkvideoinnspilling: Her får Stine, med sin karakteristiske g-nokkeltatovering, behandling av stylist og sminker Magne.

– Jeg var litt bekymra for det her, starter han og forteller meg historien. For et par uker siden hadde han fjernet - altså operert vekk - en liten kul i panna. Helt først hadde det sett helt fint ut, men dagen etter operasjonen hadde han fått blodansamlinger under begge øyene.

– Jeg så ut som en kjøttkake, som om jeg skulle ha fått skikkelig bank i bokseringen.

Deretter viste han meg noen bilder på mobilen som viste de enorme blåveisene.

– Først var jeg blå, så ble jeg grønn, deretter gul. Jeg var bekymra for både denne musikkvideoinnspillinga, og for Sollunns-konserten sist torsdag. Heldigvis var det ikke verre enn at litt sminke gjorde susen, sier han.

La blomstene løсне fra tapetet

Inne på Teater Avant Garden har produksjonsselskapet Helmet rigget seg til.

To rufsete typer med navn Øystein og Alexander utgjør dette selskapet. Begge deler på regien, den ene opererer kamera og den andre er tekniker. Begge er vel sånn sånn cirka i slutten av tjuetårs, skråstrek, begynnelsen av trettitårsalderen. Øystein er nærmest skjev etter all kameraholdingen, og Alexander virer rundt høyt og lavt og styrer med ditt og datt. Alexander er storkonsument av potetløv, og for Øystein går det i havrekjeks og cola. Utrolig nok skulle de vise seg å være utrolig grundige i sitt arbeid, og stadig skulle de ta seg kreative pratepauser for å diskutere framgangen. For her jobbes det under prinsippet: Veien blir til mens du går.

De kunne også fortelle meg at de hadde laget musikkvideoen til Marthe Valles «Better off without it».

«Kan æ gå vekk fra vifta? Æ frys!»

Stine Mari Langstrand

STYLING 2: Fiolinist Siv Lena W. Laug-tug får også hjelp med hår og sminke før og underveis i innspillinga.

HAMSUN: Ola Bremnes må forklare produksjonsselskapsgutta Øystein og Alexander hva han mener ligger i Hamsuns tekst, for det er ikke alltid enighet på settet hvordan den skal tolkes.

MONITOR: Vidar Berg (trommer) og Eystein Garberg (gitar), sjekker ut Stine på Monitoren i kontrollrommet. Ingen av gutta i bandet er med i musikkvideoen.

– Den eneste ideen vi hadde i utgangspunktet til den videoen, var at vi skulle la blomstene løсне fra tapetet, resten improviserte vi oss fram til, forteller de meg.

slik at det ser sånn ut? Og dyktig er han, både med hår og sminke.

Både Stine og Siv-Lena, altså vokalist og fiolinist, er utsøkt stylet. De skjeggete gutta i bandet skal ikke engang være med i videoen, og det er bare Vidar (trommer) og Eystein (gitar) som tar seg

bryet med stikke hodene sine inn under produksjonen.

Jeg får også en rykende fersk promo-plate av Eystein, før han viser meg veien til hotellet søndag kveld.

– Ola er i sminken

Mandag morgen sms-er jeg til Stine: Er dere i gang? Klokka er ni.

– Jeg tror Ola er i sminken nå, og jeg er på vei. Bare ta turen bort når du vil og ring Øystein, slik at han kan låse deg inn, lyder svaret sånn omtrent.

Helmet-gutta, Øystein og Alexander ankommer Teater Avant Garden samtidig med meg, mens Magne allerede er i gang med å sminke Ola Bremnes innenfor.

Nå er det alvor. Her skal det filmes.

Det hele begynner med testfilming av Ola.

FOTTØY: Rett fottøy må til. Her har Stine tatt på seg sko for å matche høyden til Ola Bremnes på nærøptakene.

KALDT: For Stine var det en kald fornøyelse å måtte stå barskuldret i trekken fra en vifte. Vind i håret måtte hun ha.

GARDEROBEN: I garderoben inn mellom opptakene sitter historiene løst. Om turnélivet, om tidligere konserter og ikke minst: det å være tissetrengt på turnebussen.

KONSENTRASJON: Under opptakene er det full konsentrasjon. Her er Siv-Lena i ett av sikkert flere hundre takes.

Alexander reagerer. Han vil at Ola Bremnes skal tone ned mimikken, og framstå langt mer alvorlig, siden de andre (Stine og Siv-Lena) er alvorlige.

Men Ola Bremnes kan sin Hamsun, og forklarer de to at det nok er en viss ironi i det forfatteren forsøker å få fram.

Alexander jenkjer seg litt, og de går i gang med filmingen igjen.

Når Ola blir varm foran kamera - dette er faktisk hans første musikkvideoinnspilling - tør han slippe seg mer løs, og til tross for sin første oppfatning, begynner nå Aleksander å applaudere Olas tolkning. Og alt snakk om mimikk er borte.

Ideen med videoen er ganske minimalistisk. Det skal hele tiden vekse mellom de tre (Stine, Siv-Lena og Ola). Når den ene forsvinner i svart, skal den neste dukke fram fra skyggen av den første og så videre. Videoen er meningsfullt skal være i svart og hvitt, og de vil også tilleg-

ge et svevende snølag gjennom det hele. Det er i hvert fall planen.

Sa jeg at jeg var skyggen? Vel, i mangel av noen andre så måtte jeg være den som blendet den gedigne kasteren for at personene på skjermen skulle få den svarte skyggen i overgangene mellom klippene.

Uendelig med tape

Hele dagen vekslet de mellom å filme Stine, Siv-Lena og Ola, og etter som høyden på dem er forskjellig, vekslet de på bruke forskjellig skotøy, stå på paller og diverse, for at nærøptakene skulle bli så midt i kamera som mulig.

Øystein filmet utrolig mange takes, og ble sikkert enda skjevere av kameraholdningen i løpet av dagen.

«Er klokka kvart på tre allerede, da er jeg sulten»

Siv-Lena W. Laugtug

Og til tross for at han hadde sikret seg det han mente var uendelig med tape, måtte han likevel sende Magne (sminkøren) ut etter mer.

- Vi vil jo ha masse takes å velge mellom når vi begynner å klippe og lime dette her sammen. Det er da moroa begynner, sier Alexander.

Og at man skal lide for kunsten, er også denne innspillingen et lite eksempel på. Ikke nok med at de drev rovdrift på Ola Bremnes, og skulle ha ham på settet, helt til minuttet før han måtte reise for å nå flyet tilbake. Også en barskuldret Stine Mari Langstrand måtte fryse seg gjennom masse takes med kaldluft fra en vifte. Hun skulle jo ha vind i håret, måtte skjonne.

Til tross for kjølesepakningene, juicekartonger, colafflasker og potetløvposer, var mat et ikke-tema.

- Er klokka kvart på tre allerede, da er jeg sulten, sa Siv-Lena i garderoben mellom slagene.

Og da de avsluttet filmingen nærmere klokka seks på ettermiddagen, bar det rett på photoshoots på en annen location med en fotograf for hele gruppa. Nye bandbilder skulle tas.

tia@ht.no - 476 09 931

